

Propera parada, Madrid

written by Adam Majó | 30 de novembre de 2017

No he estat mai partidari de mirar gaire cap a Madrid. No m'interessa la premsa espanyola, no acostumo a votar a les eleccions al Congreso i les trifulgues polítiques de la cort em preocupen zero. Tampoc m'he cregut mai allò que el problema nostre s'arreglarà a base de pedagogia i germanor. No obstant això, estem en un punt del camí cap a la independència en el qual l'opinió pública espanyola hi juga (ens agradi i no, els agradi o no) un paper significatiu. L'Estat ha optat per la repressió explícita per aturar la voluntat d'una majoria dels habitants de Catalunya de construir-nos en República i per fer-ho, per exercir aquesta repressió, li cal la complicitat de la societat espanyola. Tots els règims, per autoritaris que siguin, necessiten un mínim de suport popular per sobreviure, però quan el règim té aparença democràtica, com és el cas, la necessitat de consensos mínims s'incrementa. Dit d'una altra manera, les porres i les presons d'octubre no serien possibles si una porció important de l'opinió pública espanyola no hi estigués d'acord. Alhora, si l'Estat decideix anar més enllà i intensificar els atacs i l'autoritarisme, necessitarà encara més comprensió per part de la societat en nom de la qual actua. En aquestes circumstàncies potser ja és hora que l'independentisme català (el Procés com a ens) es dirigeixi a l'opinió pública espanyola per dir-los tres coses que en realitat en són una de sola: que aspirem a ser veïns lleials i solidaris, que el dret a l'autodeterminació és un dret fonamental al qual no pensem renunciar i, sobretot, sobretot, que cap poble pot ser lliure si n'oprimeix un altre. I això els ho hem d'anar a dir a la cara, a casa seva. Els hem d'explicar que això no va d'enfrontaments entre pobles, cert, però que tothom ha d'assumir –ells també– la seva part de responsabilitat.

Proposo, doncs, una gran manifestació a Madrid. Deixar passar

el 21 de desembre i, amb una renovada majoria independentista al Parlament, omplir Madrid d'estelades amb el mateix esperit alegre i amistós, però ferm i reivindicatiu, amb el qual anirem a Brussel·les. Una gran mobilització a la capital del Regne que posi a prova, de nou, els límits de la democràcia espanyola i que serveixi per retrobar-nos amb els demòcrates espanyols i per qüestionar el discurs que ens acusa de voler trencar ponts. Una gran *mani* al cor de l'imperi que ens serveixi, també, per reprendre la iniciativa i per demostrar-nos a nosaltres mateixos que no ens fa por defensar, en qualsevol escenari, allò que creiem just. Serà, segur, una operació no exempta de riscos i tensió, però és precisament per això que pagarà la pena fer-la.

A qui pertoqui, que posi data.